

[H. P. Hansen (Præstø A.)]

i Forhold til det af Ministeren stillede og af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag; det var nødvendigt for at kunne give en fornuftig Fremstilling. Det er urimeligt, forekommer det mig, at de Herrer møder frem med et særskilt Forslag, naar det dog kun er paa forholdsvis faa Punkter, der er Uenighed om det foreliggende Lovforslag; og det ærede Medlem Hr. Victor Larsen sagde oven i Købet med Hensyn til Beskatningsbrøken og Fordelingsreglerne, at man vilde sikkert meget nemt have kunnet forhandle sig til Rette i Udvalget. Naar det er Tilfældet, begriber jeg ikke, hvorfor man har ulejligen sig med at stille et særligt Forslag.

I øvrigt vil jeg blot bekræfte Rigtigheden af den Fremstilling, den højtærede Minister har givet af Spørgsmaalet om at fremskaffe Oplysninger. Det er jo ellers ikke almindeligt, at man refererer, hvad der foregaar i Udvalgene, men det har dog været nødvendigt for Ministeren og det ærede Medlem Hr. Nøhr at gøre de Bemærkninger, de gjorde, for at slaa fast, at Ministeren absolut ikke har været afvisende. En anden Ting er, at da Ministeren kom og sagde, at det vilde koste saa og saa meget og tage saa og saa lang Tid, ønskede Udvalgets Flertal ikke at opretholde sit Ønske om at faa disse Oplysninger, saa meget mindre som vi egentlig ikke kunde se, at de havde væsentlig Interesse for Udvalgets Arbejde.

Edvard Sørensen: Saavel de ærede Medlemmer Hr. H. P. Hansen (Præstø A.) og Nøhr som den højtærede Indenrigsminister har udtalt, at de ikke kunde godkende den Fremstilling, som er fremsat af Ordføreren for Det konservative Folkeparti og mig angaaende Behandlingen af nogle af de Spørgsmaal, der var stillet til Ministeren. Jeg maa sige, det forbavser mig, at den Fremstilling, her gives, kan fremkomme. Jeg havde ikke tænkt mig at gaa imod den Regel, der er almindelig: at man ikke referer fra Udvalgene, men da denne Regel er blevet brudt baade af det ærede Medlem Hr. Nøhr og det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.), er det formentlig ogsaa mig tilladt at lade falde en Bemærkning. Jeg tror, Udvalget vil være enigt med mig i, at da vi, efter at disse Forslag var blevet

afvist, fik et Samraad med Ministeren, sagde Ministeren: Det er mig som Minister, der bestemmer, hvilke Spørgsmaal der skal besvares, hvortil jeg sagde: Ja, saa maa vi desværre i dette Tilfælde give Afkald paa Ministeren. Men det viste sig jo desværre, at Flertallet stillede sig paa Ministerens Standpunkt. Saadan ligger Forholdet. Som jeg oplyste, og som enhver kan se i Betænkningen, afviste man det ene Spørgsmaal med den Begrundelse, at man ikke har ment at burde indhente Oplysningerne, og for det andet Spørgsmaals Vedkommende siger man, at man har ment at burde undlade at foretage Beregningerne.

Nu maa det formentlig være Rigsdagen, der bestemmer, hvilke Oplysninger der skal frem, og hvilke Beregninger der skal foretages, og at det skulde være særlig bekosteligt at faa Oplysningerne, forstaar jeg ikke. I det ene Tilfælde drejer det sig om et Spørgsmaal til Amterne; man ved, hvor mange Amter man har, og det Antal skal ganges med 15 Øre til Porto. Det er det hele, der skal foregaa. For det andet Spørgsmaals Vedkommende ligger Materialet i Ministeriet, klar til Beregning. Der foretages jo mange Beregninger, som man til Tider ikke alt for let ser Nyttens af, men naar der drejer sig om at klarlægge et bestemt Spørgsmaal, siger man, at det er alt for bekosteligt og tager for lang Tid; det vilde tage 6 Uger. Ja, Tiden kunde jo ikke afskrække. Spørgsmaalene blev stillet den 8. Januar, og i Dag har vi den 10. Marts. Der har saa vist ingen Fart været i Udvalgets Arbejde. Foreløbige Ændringsforslag blev indkaldt den 30. Januar og blev indleveret fra vore Partier, men der blev ikke afholdt et eneste Møde 14 Dage derefter. Det er slet ikke Spørgsmaalet om Tid, det drejer sig om, nej, man har *nøgtet* at give Oplysninger, som det samlede Udvalg fra første Færd fandt nødvendige til Bedømmelse af Lovforslagets Virkninger.

Om det Spørgsmaal, der var størst Uenighed om, nemlig Fordelingsreglerne, var det ikke blide Ord, Ministeren brugte. Vi saa ogsaa, at de Kommuner, Ministeren havde Brug for i den Forbindelse, var et Par af dem, som virkede stærkt til Fordel for Ministerens Afvisning. Ministerens Betragtninger kunde være delvis rigtige, hvis alle var enige om, at Refusionsreglerne var